

Consagracions amb motiu de la visita del nou bisbe Masnou (1956)

CRÀ'NICAÂ SOCIAL. Els dies 4 i 5 de març de 1956, Manresa va rebre la visita del nou bisbe de Vic, Ramon Masnou i Boixeda (1907-2004). Havia estat nomenat tot just feia unes setmanes, però els manresans ja el coneixien d'abans.

Foto: Arxiu Històric Comarcal, fons Enric Villaplana

És que ja feia 4 anys que exercia com a auxiliar del bisbe Joan Perelló i Pou (1870-1955), a qui va succeir en morir. A diferència del seu antecessor, Masnou havia nascut a la mateixa diòcesi, a Santa Eugènia de Berga (Osona): era un "home de la terra", fet que l'opinió pública va valorar molt positivament.

Tots aquests motius van portar la ciutat a bolcar-se en la recepció del nou prelat. La tarda de la seva arribada, acompanyat per l'alcalde i les principals autoritats civils i eclesiàstiques, va desfilar en comitiva fins a La Seu, per oficiar-hi missa. El seguici va passar per davant de cal Jorba, on els propietaris dels magatzems havien instal·lat una gran escut episcopal, i tot seguit pel carrer del Born, on els esperava un arc triomfal de benvinguda dedicat al bisbe. Tot això mentre s'obrien pas entre els visques de la multitud.

Durant el segon dia de visita, el bisbe va confirmar els nens i nenes de més de sis anys, que era l'edat a partir de la qual aleshores s'acostumava a administrar aquest sagrament. En total, el nombre de confirmats va superar els 1.300. Masnou també va aprofitar l'estada per consagrar un grup força nombrós de preveres i diaques de la diòcesi. Les consagracions es van fer a l'església de la Cova. A la foto s'observen el bisbe i els sacerdots oficiants, agenollats al mig de l'altar. Darrere seu hi ha els candidats en posició de bocaterrosa, resant. Es tracta del ritual de la postració, el moment de la consagració en què els consagrats s'estiren a terra en signe d'humilitat. Els que porten l'estola creuada (segona fila) són diaques que estan a punt de rebre la consagració com a preveres, mentre que els que només porten la túnica blanca o alba (primera fila) són els candidats a diaques.

Podríem dir que l'acollida va ser un bon auguri per a l'episcopat de Ramon Masnou, que va perllongar-se fins el 1983. Un mandat marcat per la modernització de l'Església endegada pel Concili Vaticà Segon (1962-1965), amb la supressió dels oficis en llatí i d'esquena als feligresos, entre d'altres canvis. De fet, el prelat osonenc fou un dels primers a impulsar les misses en català. Per a la ciutat, aquells dos dies de celebracions religioses van servir per escalfar motors de cara a la commemoració dels 400 anys de la mort de Sant Ignasi, que tindria lloc el maig del mateix any 1956.